

Predsednica Republike Slovenije

NATAŠA PIRC MUSAR

**Govor predsednice Republike Slovenije Nataše Pirc Musar
na slovesnosti ob 140. obletnici ustanovitve Podružnične osnovne šole Kokra**

Preddvor, 28. marec 2025

Velja govorjena beseda.

Spoštovana vodja Podružnične osnovne šole gospa Mateja Štefelin,
spoštovani ravnatelj gospod Jože Povšin,
spoštovani podžupan gospod Jože Cuderman,
spoštovane učiteljice, spoštovani učitelji,
spoštovane gostje in gosti,
predvsem pa dragi otroci,

z veseljem vas danes pozdravljam na tej častitljivi obletnici ustanovitve Podružnične šole Kokra, ene od dveh podružničnih šol Osnovne šole Matije Valjavca. Ta pomembni jubilej ni le praznik šole, temveč praznik celotne doline, ki je skozi stoletja ohranjala svojo bogato zgodovino, tradicijo in ljubezen do znanja.

Kokra, najdaljša slovenska vas, ki jo objema reka z istim imenom, je kraj bogate kulturne dediščine in naravne lepote. A največje bogastvo Kokre ste njeni ljudje, prebivalke in prebivalci – kleni, pridni, ponosni in predani svojemu kraju ter njegovi prihodnosti.

Kot pričajo zapisi in kot smo lahko danes že slišali, je pred 140 leti župnik Jožef Lavtižar v eni izmed soban župnišča prvič odprl vrata pouku in tedaj si morda ni mogel predstavljati, kakšno dediščino ustvarja. Njegova prizadevanja in trud vseh naslednjih učiteljev so omogočili, da je iz skromnih začetkov zrasla šola, ki je skozi leta izobraževala, vzgajala in širila obzorja generacijam otrok.

Ne glede na vse pretese, ki so sledili zaradi kasnejših dogodkov in obeh vojn. Ni vedno lahko ohraniti majhne šole, še posebej, če se vrednotijo le številke. Vendar vi ste, če parafraziram Primoža Trubarja, stali in obstali.

Dragoceni so zapisi iz šolske kronike, ki so bili predstavljeni. Ne le, ker pričajo o zgodovini šole in kraja ter so lep spomin. Ti opisi o solidarnosti vaščanov ob nesreči, o volišču na šoli in volilni pravici za ženske ter o skrbi ob prenatrpanosti učnih načrtov, so tudi opomin za današnji čas. Da si je za dobro v skupnosti, za njen razvoj in dobrobit, potrebno ves čas prizadevati.

Šola seveda ni zgolj stavba, šola je z učiteljicami in učitelji srce skupnosti. Tukaj se tke znanje, rojevajo se prijateljske vezi, ohranjajo se šege in navade, ustvarjajo se vizije. Šola v Kokri je bila in je kraj, kjer se prepletata tradicija in prihodnost, kjer se otroci učijo spoštovanja do narave, do sočloveka in vsega tistega, kar je oblikovalo dušo tega kraja. Pravo poučevanje nikoli ni iz glave v glavo, ampak iz srca v srce.

Vsem, ki ste skrbeli in še skrbite, da šolski zvonec v Kokri še vedno zazvoni – učiteljem, vaščanom ter občini, ki neumorno ohranja običaje in dediščino tega kraja – izrekam iskreno zahvalo.

Naj bo ta jubilej priložnost za zahvalo vsem generacijam učiteljev in učencev, ki so sooblikovali zgodbo te šole. Naj ob tem uporabim misel Marka Twaina: »Plemenito je učiti se, še bolj plemenito je učiti druge.« Ko učimo druge, ne le z besedami, ampak predvsem z zgledom in dejanji, se namreč dotikamo prihodnosti.

Naj bo današnji dogodek ob poklonu preteklosti in sedanjosti tudi naša zaveza za prihodnost, da bomo še naprej skupaj skrbeli za kakovostno, vsem dostopno izobraževanje, kulturo in razvoj v tem prelepem kotičku naše domovine in širše.

Naj živijo znanje in vrednote, ki nas povezujejo!

Hvala in srečno!